Formula de continuitate a leadershipului

On Ianuarie 17, 2016

Învață să devii o forță de progres autentică în spațiul punerii în scenă a unui rol mare, înnobilându-te cu magia unei experiențe unice.

Eram plin de dorința de a înainta într-un ritm propriu, în singularitatea unei voci transformate deseori în șoaptă, venită de undeva, nu știu de unde, dar urma să mă lămuresc până la urmă. Ca unul dintre cei care îmbrățișează din primul moment drumul ce li se oferă înainte, știut numai de Dumnezeu, pentru care toate au un înțeles ambiguu, bănuind de-a lungul lui o lume fascinantă și stranie în același timp.

Categoric. Mă îndreptam spre o întâlnire cu mine însumi văzută din perspectiva unui test al conștiinței de a permite distincția fină între ceea ce trăiam prin experiența de viață și ceea ce trăiam prin sentimentul de comuniune cu o altă ființă, plină de contradicții, plină de taine, plină de energii fantomatice. În probele de scurtă durată, așa cum este sprintul pe distanțele pornite de la vreun eșec și finalizate cu o mare bucurie, puteam să-mi umplu golul plin de îndoială pe care îl purtam în mine, golul atât de necesar victoriei, o sfidare cu totul nouă în bezna clipei ce se rostogolea la picioarele mele.

Lumea își schimbă continuu bateriile, dinamismul devine piatra de încercare a adevăratelor caractere, cerând împărțiri nesfârșite între învingători și învinși. Când totul pare o chemare, dintr-o dată te trezești prins într-un val vârtej de situații surprinzătoare, explozii de sentimente contradictorii, de la o conștiință a fricii la una a izbânzii. Dumnezeu e lângă tine, te leagănă într-o stare de debusolare intensă, e acolo în ceasurile alea de *non sai più cosa credere* , făcându-se auzit doar printr-un glas slab, liniștit, nu prin intermediul simțurilor fizice, ci prin atingerea inimii și a minții: "Într-o bună zi vei înțelege totul".

Leadership: Cum trăiești acea realitate a ființei tale pe care vrei să o subliniezi într-un context de incertitudine care nu a mai fost niciodată experimentat, prin dependența de a fi în contact cu altcineva superior care se situează pe terenul adevăratei observări a vieții?

Tot timpul mă agățam de ceva insignificant ca să-mi pot urma pașii pe care un destin ciudat părea să mi-i conducă printr-un glas puternic și constant, nelijând priveliștea unei depline înfrățiri a tuturor lucrurilor și fenomenelor din jur. Era ca și când trebuia să mă recunosc străin de mine însumi pe un teritoriu cunoscut, doar fiindcă mi se părea că nu stăpânesc îndeajuns de bine esența realității (de a accepta o viziune spirituală și profetică a lucrurilor), că nu mă pot baza pe ea, că nu mă pot înțelege cu nimeni, neputând să mă împac cu ceea ce se desfășoară pe scea vieții.

În sinceritatea mea adâncă, dusă până la limita obsesiei inatacabile de a fi altfel – it driving me so crazy, în înțelegerea și îngrijorarea care izvorau din elanul strict al unei atitudini războinice, introduceam deseori ideea echivalenței diferitelor tipuri de evaluări ale unui spectru larg de opțiuni și strategii de înaintare spre o realitate care să nu se împotmolească în propriile limite. Motivația de a continua să experimentez o stare de conștiință modificată, preocuparea excesivă pentru diverse lucruri sau aspecte ale vieții, pentru lucruri cotidiene, obișnuite sau pentru subiecte minore, era de fapt un efort al gândirii de a pătrunde cât mai adânc în ceea ce înseamnă să fiu eu însumi într-o lume care încearcă neîncetat să mă modeleze în altceva.

Din tot ceea ce se adună și se scade dintr-o călăuzire a privirii de ansamblu, din nespusurile unei răzvrătiri a orgoliului care reglementează cum vrea el impulsurile de tip

"Reinventează-te", egal cu suma schimburilor de căldură degajate de sentimente și pasiuni, revoluționând însuși conceptul de forță vitală, se naște o altă ființă.

O ființă mai miraculoasă în existență decât prima. Soluția justă a unei dotări cu anumite limite, mi se pare că trebuie căutată în sensul unei alternative: să mă așez într-un colț de lume și să aștept ca altcineva să mă depășească. Ceea ce, este inutil să o spun, dar pur și simplu nu mă caracterizează.

Leadership: Continui să înaintezi în direcția unor rezultate nedeterminate, printr-o serie de reprezentări convergente despre tine care determină dezvoltarea unei rațiuni de tipul: "valoarea pe care o acorzi asumării unui rol puternic este favorabilă creării unei povești care se scrie parcă de la sine" ?

Pentru a putea face din leadership un piedestal pe care să îți asumi o schimbare a modului de gândire, o lecție necesară evoluției, trebuie să încerci să refaci drumul pe care fiecare om de mare caracter l-a străbătut când a simțit un imbold puternic să-și exploreze lumea interioară, în scopul aducerii la lumină a tainelor ce stau ferecate în adâncurile sale, slujindu-l cu credință.

Fridtjof Nansen și-a câștigat gloria de timpuriu la concursurile de mare fond, schi și patinaj viteză, unde a ieșit învingător 12 ani în șir. Sportul însă nu i-a umbrit celelalte aspirații, destul de largi. Dar când să-și aleagă drumul ce avea să-l urmeze în viață, se simți oarecum dezorientat. Voia o carieră militară, voia se studieze medicina, apoi s-a hotărât pentru zoologie. Până la urmă a ajuns un mare savant, nu doar un mare explorator. A izbutit să facă istorie și să se pună în slujba omenirii, ca nimeni altul, datorită propriul motto: „Tot înainte ! ”

Dezvoltarea unei rațiuni prin care să recunoști valoarea altora, încercând să-și însușești acele forțe lăuntrice care sunt orientate spre rezultate magnifice din lumea exterioară, este necesară pentru determinarea tendinței de asumare a unui rol puternic și de interpretare a acestuia într-o „poveste” de succes. O poveste care ai zice că se scrie de la sine, deoarece pornește de la ceva aparent accidental, fără prea mare însemnătate, și se transformă în ceva cu totul neașteptat, grandios, inovativ.

Inspirația provenită din studierea unui model de urmat, preluând toate durerile, chinurile, speranțele și bucuriile sale pe parcursul încercărilor de a cuceri titlul de campion, se transformă într-un spațiu de expansiune, făcând din mintea și sufletul tău o busolă a reinventării și devenirii.

O reprezentare convergentă despre tine însuți în cursul dezvoltării unei existențe bazată adesea mai mult pe constrângeri, decât pe bucurii, se obține prin ideea de ieșire din tiparele limitative.

Această idee poate fi prezentată în felul următor: "Măsură valorii tale o poți dobândi doar prin confruntare cu situațiile de temut sau cu faptele cele mai prozaice".

Oamenii cu aspirații de cuceritori reușesc să-și pună într-un perfect acord cu modelele lor acele trăiri, atitudini, aspirații, sentimente, orizonturi, tratându-le cum le-ar trata ei, ca niște surse de venit, ca niște investiții pe termen lung. Ei nu-și stăpânesc inima doar cu magia unor povești electrizante, nu se lasă ademeniți de magia unei plonjări într-un realism care e doar o simplă ramă a Poveștii, ci încearcă să se nnobileze se înșiși cu magia unei experiențe unice.

A continua să înaintezi în direcția unor rezultate nedeterminate, printr-o serie de reprezentări

convergente despre tine, înseamnă să nu spui niciodată „ *Eu nu joc acest rol mare* ", oricare ar fi rolul acela din producția vieții tale. Ci să te folosești de toate însușirile extrase din demersurile și învățăturile provenite din viața altora, pentru a atinge propria ta măreție, pentru a-ți construi propria ta legenda.

Ți-ai alocat un nume în spațiul unei rubrici de bestseller?

Liderul își asumă un rol puternic de contribuitor la schimbarea lumii prin deviza scriitorului Ioan Romoșan: "Demnitate în fața morții nu poți avea decât știind că viața pe care ai trăit-o a servit la ceva."

Formula de continuitate a leadershipului se poate extrage din ecuația „Eu + Restul lumii", unde "Eu" reprezintă, indiferent de rolul asumat, acea instanță deterministă valabilă doar în unicitatea sa, constant prezentă în cadrul evoluției lumii.

Iar „Ei" reprezintă o veritabilă aventură, o călătorie în trecut sau în prezent, prin mulțimea de cunoștințe, intenții, fapte și consecințe, făcută după multe ezitări și pendulări între sentimente contradictorii, în care se reflectă tema dezvoltării durabile și a competitivității.

Competitivitatea este motorul evoluției. Fără întrecere nu se poate obține performanță. Și nimic nu poate fi mai potrivit imaginii de lider decât să te clasezi pe locul întâi.

Source: https://neculaifantanaru.com/formula-de-continuitate-a-leadershipului.html